

An. III. No. 1

Ianuarie, 1936.

STÂNĂ

Revistă Profesională și ...

Organ al Oierilor din
întreaga țară

*

MOTTO:

76
Doina e a noastră! Munților
noi le dăm viață și le mărim
farmecul ce au! Noi cunoaștem
glasul tainic al izvoarelor!
Noi ne-am înfrățit cu
bradul!

DIRECTOR:
NICOLAE MUNTEAN

*

Biblioteca Județeană ASTRA

21597P

Redacția și Administrația: Poiana-Sibiului, Jud. Sibiu

21597

„STÂNĂ”

ORGAN AL OIERILOR DIN INTREAGA ȚARĂ

APARE IN FIECARE LUNĂ

ABONAMENTE:	
Pe un an	Lei 100
Pe 6 luni	60
Exemplarul	10

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
POIANA-SIBIULUI
JUDEȚUL SIBIU

CUPRINSUL:

An nou	<i>Nic. Muntean</i>
Moment de reculegere	<i>Gh. Negru</i>
Oieritul la vecini	<i>Dr. Ion Dăncilă</i>
Clipe de liniște	<i>Leonte A. Grigorescu</i>
Impărțire	<i>Gh. Negru</i>
La luptă oieri	<i>D. Nacea</i>
Colonizarea oierilor	<i>Gh. Lăzărescu</i>
Actualitate	<i>Nicunar</i>
A sunat deșteptarea	<i>Adam Iv. Jinariu</i>
Atențiune oieri	<i>D. Nacea</i>
Pagina reuniunilor	* * *
Informațiuni	* * *

MOTTO:

Doina e a noastră! Munților noi le dăm viață și le mărim farmecul ce au! Noi cunoaștem glasul tainic al izvoarelor! Noi ne-am înfrățit cu bradul!

An nou.

NIC. MUNTEAN

Am intrat într'un an nou, anul 1936!

Că va fi cu adevărat nou, pentru oieri și oierit, cum îl dorim, sau se va scurge la fel ca alții, cu tot cortegiul de suferinți, atârnă în covârșitoare măsură de modul, cum vom ști să luptăm solidar, pentru a-l forța, să ne aducă cât mai mult din acel nou, care s'a cerut atât de impunător la primul congres al oierilor din toată țara, în ziua de 21 Noiembrie 1935.

Anul 1936 va fi, în asemănare cu toți anii trecuți, de bună seamă nou!

Nou prin el însuși și nou prin tot ceace în general se va întâmpla în cursul lui, cu voia și peste voia oamenilor!

Eu l-aș vrea nou, nu având în vedere atât cele ce se vor întâmpla peste voia și fără puterile noastre, ci nou în ceace depinde de noi!

Noui să tindem a fi oameni și nou va fi anul!

Tot ce e murdărie în mințile și sufletele noastre să curățim; tot ce am observat, că am lucrat rău în economia noastră să îndreptăm!

Cu oameni noi și an nou, lucrurile se vor îndrepta mult spre bine!

Schimbând numai haina nu însemnează cătuși de puțin, că ne-am schimbat și noi; deodată cu haina să ne schimbăm și toate năravurile!

Să ne primenim radical mințile și sufletele!

Să năzuim din punct de vedere profesional către o cât mai rațională creștere a oilor și către o producțiune cât mai aleasă, având bine grija să tragă mai greu cumpăna veniturilor decât a cheltuielilor!

Să ținem pas cu progresele tehnicei, îmbogățindu-ne mințile cu cunoștințe folositoare!

In viața socială să facem semenilor noștri ceea ce, dacă ei ne-ar face nouă, ne-ar produce bucurie!

Din punct de vedere național să privim mereu în oglinda trecutului și să continuăm pe calea pe care înaintașii noștri au însemnat-o cu sângele lor!

Să fim creștini adevărați, nu de formă, nici dela gură, ci din inimă curată; din convingere și în orice năcaz să avem înaintea ochilor sufletului nostru icoana Mântuitorului, care răstignit pe cruce, în chinuri grozave, se ruga tatălui Său: „Doamne iartă-le lor, că nu știu ce fac“.

In anul 1935 am început cu cinste opera de organizare a oierilor, care a culminat în înființarea Uniunii Oierilor din întreaga țară. In 1936 să continuăm și desăvârșim organizarea oierilor pe comune, întărind legăturile de frățietate prin U. O. între oierii de pretutindeni!

Un singur oier, să nu rămână în afara organizației!

Prin organizațiile locale și prin cea a tuturor, care este U. O. să luptăm cu toții, ca să încopciem zala viitorului oierilor și oieritului, de zala trecutului românesc-oieresc stăruiind a ne ocupa locul ce merităm între clasele sociale, iar oieritului să-i câștigăm mijloacele prin cari să poată progresa!

Să ne strângem rândurile și să formăm — deși trăim respirați — un singur corp, cu o singură inimă prin care să curgă, aceleași doruri, nădejdi și bucurii!

Acestea sunt urările ce fac la începutul anului 1936 oierilor și ele sunt și ale revistei „Stâna“, care cu acest număr intră în al III-lea an de luptă pentru binele lor!

In speranța înfăptuirilor ce vor rezulta din lupta comună a tuturor oierilor strig și eu:

Să dea Bunul Dumnezeu ca anul 1936 să fie începutul anilor noi pentru oieri și profesiunea lor oieritul!

Moment de reculegere

La împlinirea a 2 ani de existență a Revistei „Stâna“.

Cu acest număr revista „Stâna“ pășește în al treilea an de existență. Pașii îi sunt vioi, ba mai plini de viață ca la început, deși a trecut pe un drum presărat cu atâția spini ai vremii! Sufletul ei este renovat și grăește cu atâta dragoste păturei profesioniste a oieritului.

... Și aceasta, se datorește numai părintelui ei sufletesc, care a născut-o din necesitatea unei orientări a tuturor, spre a făuri orizonturi largi în lumea celor, care cunosc munca rea ca și munca bună.

Acesta este dl Nicolae Muntean, eminentul naționalist, părintele făcliei cu flacăra sacră „Stâna“.

S'au adunat în jurul său o pleiadă de cunosători ai intereselor oieritului, cari prin grai, proză și versuri au deschis orizonturile celei mai mândre profesii oierești cu care România s'a mândrit și se va mândri de-a pururea.

Roadele muncii le poate vedea oricine, la lumina clară a zilei de azi! Să lăsăm ca mai mult să vorbească faptele omului neobosit, care a știut să le înfăptuiască.

Congresul din 21 Noembrie și punerea bazei „Uniunii Oierilor“, este chezașia unui viitor strălucit! Și acum, când această muncă împlinește 2 ani, muncă acompaniată de revista „Stâna“; cade-ni-se să ne descoperim un moment în fața faptelor realizate și aruncându-ne amintirea în negura vremurilor de grea suferință; să rugăm pe Atotputernicul Creator să ne ajute în realizarea tuturor ideilor.

George Negru
Publicist.

Oieritul la vecini

de Dr. I. Dăncilă.

Brânzeturile ce se fabrică în Europa — având în vedere proveniența laptelui din care se prepară — se împart în *brânzeturi de oaie* și în *brânzeturi de vacă*.

În comerțul internațional de brânzeturi cantitatea cea mai mare de brânză, ce se vinde, o formează brânza de vacă. Aceasta datorită obișnuinței consumatorilor din țările occidentale și mai ales din cauza greutății cu care se obține laptele de oaie, pentru *raritatea brânzeturilor de oaie* și uneori și pentru că sunt mai scumpe decât cele de vacă.

În majoritatea țărilor Europei *comerțul cu lapte și brânzeturi e reglementat prin lege*, asemănător cu reglementarea tutunului, băuturilor spirtoase etc. dela noi. Aceasta pentru că producătorului ce fabrică marfă bună să i se plătească bine, iar pe de altă parte pentru ca consumatorul să fie la adăpostul speculei; pentru banii plătiți să nu i se prezinte marfă falsificată!

La noi, conform „celor pomenite din bătrâni“, comerțul cu brânză, până acum câțiva ani, era reglementat prin „obiceiul locuitorilor țării“ de a consuma aproape numai brânzeturi de oaie, cele de vacă nefiind cunoscute. Cam acelaș lucru a fost și la popoarele, ce au împrumutat creșterea oilor și facerea brânzeturilor dela Români (Sloveni, Unguri, etc.)

De câțiva ani însă, o mulțime de firme străine cu „Șvaițeri și nemți“ au împuiat țara cu *fel și fel de lăptării, cari produc brânzeturi de vacă*, ce strică prețul și căutarea brânzei de oaie.

O modă nouă de exploatarea și sărăcirea popoului românesc dela munte! Contra ei trebuie reac-

ționat neîntârziat, în interesul românismului și economiei țării!

Adeseori, pentru a se satisface gustul locuitorilor — obișnuiți cu brânzeturi de oaie — se amestecă laptele de oaie cu de vacă sau cașul de oaie cu de vacă și se face o brânză, ce se vinde sub numele de brânză de oaie. În acest mod câștigă cel ce face aceste combinațiuni, prețul brânzei de oaie e „bătut în jos“ și pierd astfel sute de mii de adevărați producători.

Da! *Oierii noștri sunt o mare avere pentru țară!* Revista aceasta a pronunțat acest adevăr de nenumărate ori! Va dovedi aceasta și nu va înceta și dezarma până nu va aduce pe economii de oi acolo, unde trebuie și unde merită!

Brânzeturile de oaie sunt brânzeturi de calitate. Ele nu pot fi produse de orice țară, iar calitatea lor nu poate fi niciodată atinsă de brânzeturile de vacă.

Țările din Europa, ce mai au încă creștere de oi, sunt convinse de aceasta și de aceea *dau cea mai mare atenție creșterii oilor și fabricării brânzeturilor de oaie.*

Să nu mergem prea departe, ci să ne oprim cu exemplul la vecinii noștri, la Cehoslovaci.

Și acolo, locuitorii din regiunea muntoasă se ocupă cu creșterea oilor și facerea brânzei de oaie, ca și la noi. Creșterea oilor și fabricarea brânzeturilor au învățat-o cu siguranță dela românii noștri, ce toamna și iarna au ajuns cu oile până acolo, după cum spre răsărit au ajuns până departe în Crimeea.

Brânzeturile de oaie fabricate de Cehoslovaci sunt asemănătoare celor fabricate la noi în Carpați.

Bucurându-se însă de alte împrejurări și de o deosebită atenție din partea statului, sunt departe în privința organizării, educației profesionale și tehnice fabricării brânzeturilor.

Educația profesională le e dată în: 1. Școala de lăptărie din Friedland; 2. Școala de brânzeturi, Kremsier; 3. Școala de lăptărie, Söhle; 4. Institutul de lăptărie al Politehnicei din Praga; 5. Școala de lăptărie, Pilsen; 6. Școala de agricultură Roznov și Möhren; și 7. Școala de agricultură Kromeri b. Hulin. Deci ușor ne putem închipui cât de departe sunt Cehoslovacii de noi!

Oierii sunt organizați în un Sindicat al crescătorilor și 'n altul al brânzarilor, iar statul le vine în ajutor prin diferite legi.

De remarcat e legea din 13 Iulie 1935 a Ministerului Agriculturii, care are de scop *ridicarea și încurajarea oieritului* prin reglementarea prin lege a comerțului cu brânzeturi și normele de fixarea prețului în fiecare an. Se asigură deci desfacerea rentabilă a brânzei de oaie, înlăturându-se specula ce se făcea și acolo cu brânza de oaie.

Se spune apoi condițiile, ce trebuie să le îndeplinească producătorul și comerciantul. Nu poate produce sau vinde brânză de oaie, decât producătorii sau negustorii recunoscuți de sindicat și cari exercită această profesie de mai mulți ani.

Această lege permite să se fabrice și vândă în Cehoslovacia următoarele feluri de „brânză“, ce se fac din caș:

1. Brânză de oaie numită „delicatesă“. Această brânză trebuie să conțină cel puțin 50% unt din materia uscată și cel mult 52% apă. Nu poate fi fabricată decât din caș de oaie curat și proaspăt, iar vânzarea ei e permisă numai dela 1 Aprilie până la 31 Octomvrie a fiecărui an, adică în timpul când oile în general se mulg și când deci se fabrică cașul de oaie;

2. Brânză de oaie numită „Liptauer“, care trebuie să conțină cel puțin 40% unt din materia uscată și cel mult 56% apă. Poate conține o foarte mică cantitate de caș

de vacă. Vinderea ei e permisă în tot timpul anului ;

3. „Brânză de iarnă“, ce trebuie să conțină cel puțin 30% unt din materia uscată și cel mult 58% apă. Această brânză se numea până acum brânză amestecată. Se fabrică din caș de oaie, conservat cu sare în pivnițe reci, amestecat cu o mare cantitate de caș de vacă. Cașul de oaie, prin păstrarea cu sare timp îndelungat, devine foarte sărat și capătă totodată un gust pișcător, așa că amestecul lui cu caș de vacă, smântânit, e necesar. Această brânză e o brânză slabă și ar corespunde, în parte, cu brânza cunoscută la noi sub numele de brânză pentru muncitori.

Pentru ca atât producătorii cât și negustorii să nu aibă pierderi din cauza acestei legi și pentru a avea timp să facă toate pregătirile de adaptare, pentru a produce și vinde conform legii, s'a lăsat un timp de trecere de 3 luni până la aplicarea legii.

Iată deci în scurte cuvinte sprijinul și împrejurările fericite, de cari se bucură oierii din alte țări și cu cari noi va trebui să luptăm din momentul când vom trimite brânzeturi românești de oaie peste hotare. Și aceasta trebuie să se petreacă cât de curând, dacă vrem să avem produse bine plătite și căutate.

Oierii Cehoslovaciei, astfel organizați, au exportat numai în Austria, în luna Iunie vara aceasta, *6.4 vagoane brânză*. Au vândut kilogramul dela 50—75 lei, iar la noi s'a vândut cașul de oaie cu *10—14 Lei!*

A fost la noi *curată batjocură* și dacă nu vom deschide bine ochii, se va repeta!

Clipe de liniște.

Apa dela șipot se trage la vale în noduri șerpuite cotind repede printre brazi și lesele de verdețuri.

Gonește curmăturile munților fără preget, căutând și răspunzând de departe aceleia, care curge în vale în spintecătura aceea adâncă asvârlindu-și apele furios peste pietrele aruncate în cale-i și care-l cheamă, il soarbe lacom în undele sale și cu puteri sporite râul, — cu mai multă îndrăzneală își alungă valurile tot la vale, continuându-și cântul plin de vraje—.

Copacii bătrâni, își apleacă pe urma lui crengile anume parcă întinse, să-i asculte poveștile.

Norii greoi, înăbușitori, cari apasă câte odată așa de zdrobitor asupra noastră, prind a fi risipiți repede de câte un vânt primăvăratec îndremător. Largul vieții se luminează înviorat de soarele regenerării. Răsufă o boare aromată plină de tinereță.

— Totul e în extaz... — Cuprinsul râde în îmbrățișarea razelor plouate de soare...

Pământul stă liniștit sub bolta înrodită de lumina cerului, învăluit într'o ploaie de raze, aruncate cu o binecuvântare părintească...

Acî lângă izvor, la umbra bradului pletos, ți se par priveștițele așa de mândre!!! — și viața atât de frumoasă!!!

Straturile împestrițate de miresme își îngână culorile stropite de lumină. Fluturii zglobii printre balsamul aromat al florilor și cetinii cei cu miros frapant, se dau de tumba agățându-se de aer prin licărirea ușoară a aripilor lor tremurătoare. Păsărelele vioaie, în ciripitul lor neîntrecut nuanțează concertul simfonic împreună cu fluerul discret, provocat de vântul ușor ce prelinge cetinile.

Parfumul, îți adoarme simțurile, — imaginea îți îndepărtează orice gânduri, — înlesnind visările rătăcitoare printre pajiștile închipuirilor trandafirii.

Așezat la umbra unui brad în marginea isvorului — ce nu te face să-i auzi clocotirea printre pietrii în alergarea sa nebună?? — ce nu te lasă să-i ascuți fâșiitul printre brazi??... și îngânarea sunetelor multiple???

În visarea aceasta neconținută fără să vrei îți întorci privirea să cauți împrejur pe acel, care te strigă atât de dulce și de aproape, pe nume... — unde e câinele care latră atât de aproape??... — unde e oaia ce zbiară în curmătură?... și fluerul ce se aude??...

— Totul îți pare real și în cuprinsul acestui tot multiplu, sufletul încearcă o purificare. —

Soarele ridicat către amiază, îmbrățișează pământul cu dragoste. Nînsoarea îmbălsămată e trecută peste tot de o adiere perfidă a unui vântușor cald.

Așezat pe marginea pârâului, — privind apa limpede ca lacrima ce se prelinge printre șuşarca înaltă pe sub umbra deasă a cetinii mici, simți cum îți ia și-ți duce cu dânsa toate necazurile, toate gândurile rele...

În acel șgomot continuu al pârâului în jurul păturei așternute și îmbogățită din abundență cu tot felul de floricele, visezi cele mai frumoase zile din viață.

Peste puțin timp îți simți sufletul spălat, primenit, liniștit, parcă i-a luat la vale departe în sburdălnicia lui, tot cecece a fost rău și greoi... Aci uiți cu totul cum trece timpul și seara vine, fără ca pârâul să te sature încă. — Apele și priveliștea naturii dau totdeauna ceasuri de fericire ori de încântare, pe cari în zadar le cauți aiurea.

Muntele sădește sentimentul curat și complectează minunile creației divine — ...

27 Noembrie 1935.

Leonte A. Grigorescu

Valdeeni Vâlcea

Licențiat în Academia Comercială
București.

Impărțire

I.

*Un glas simil cu a vântului ce geme
Strigă'n noaptea neagră, fără de hotar!
— Bea durere multă din acest pahar,
Căci al fericirii l'ai băut de vreme!*

II.

*O! glas sinistru, ce gemi 'n noaptea neagră,
In copilărie durere am cunoscut.
Acu spre altă viață, când pașii au trecut,
Fă, ca din pahar durerea să se piardă!*

III.

*O! glas sinistru, ești timpul de acuma
Ce crezi ființe — fără ca să vadă,
Paharul fericirii li-e sortit să cadă
In juna tinerețe și mereu 'ntr'una!*

IV.

*Iar visurile noastre, călătoresc departe
Spre fericirea celor care o cer.
Obosite ca și-o făclie se re'ntorc și pier,
Căci de al durerii pahar noi avem parte!*

GEORGE NEGRU.

Foto. M. Iuga

Ciobănaș din Poiana-Sibiului

La luptă „oieri“!

Fiecăruia dintre noi îi este dat, ca în lupta vieții să muncească, ridicându-se prin aceasta ca om pe-o treaptă superioară, din punct de vedere al gospodăriei, aducând după sine menținerea țării pe un piedestal principal din punct de vedere economic. Pentru aceasta se pretinde imperios ca fiecăruia să i-se atribue recompense și drepturi în raport cu însemnătatea ce a avut și are în cadrul economiei generale și conform cerințelor ce necesită existenții. Acesta-i idealul arătat nouă crescătorilor de oi, cari avem un trecut glorios în istoria națională și literară! Tocmai noi a căror ocupație este de prima necesitate, avem cele mai mari nemulțumiri prin aceia, că rezultatul muncii noastre este nevalorificat ajutând și accelerând prin aceasta micșorarea numărului de oi! Lâna, mielul, brânza etc. se plătesc cu un preț derizoriu iar cheltuelile, cari se fac zilnic întrec de multe ori venitul.

Mulți dintre noi oierii județelor: Vâlcea, Gorj, Muscel, Argeș etc. nu avem pășuni nici la baltă, nici în munți. Noi suntem nevoiți, să plătim latifundiarilor prețuri enorme în ce privește pășunatul. În special crescătorilor de oi din comuna Băbeni jud. Vâlcea, care nu avem nici un munte în regiunea Carpatică-meridională, ne vine foarte greu când vedem, că vine ziua de Sf. Gheorghe și trebuie să batem la ușa celui, care are doi munți și nici-o oaie cerându-ne vărtec 25—30 lei de bucată! Noi crescătorii de oi din Băbeni ne luăm cu mâinile de cap când vedem, că sosește ziua de Sf. Mărie știind bine, că vom rătăci cu turma de colo până colo neavând pășuni; deci noi să fim cei dintâi, sub steagul în lupta pentru îmbunătățirea soartei oierilor!

Să ne unim cu toții și sub conducerea devotatului Director N. Muntean din Poiana-Sibiului să luptăm pentru câștigarea drepturilor, ce merităm! Cerem valorificarea produselor oilor noastre, locuri pentru pășunat și ștergerea impozitului comercial! Din adâncurile ființei fiecărui „oier“ nemulțumit să nască dorința, de a seca isvoarele suferinții, ca atunci, când țara ne va da totul necesar și în bune condițiuni, să-i dăm și noi tot ceea ce este mai necesar și scump, viața!

Să punem tot sprijinul, făcând din graiul nostru scut pentru apărarea și neștirbirea ocupației „oierilor“.
La luptă, căci vom învinge!

Trăiască dl Director și toți cei ce-l urmează!

D. Nacea, înv.

Președinte de onoare al Reuniunii
oierilor din Băbeni.

Colonizarea Oierilor

Viața oierilor e una din cele mai grele, mai expusă și cu cele mai mici surse de câștig. Mai grele prin faptul, că pe lângă pază, oile trebuiesc îngrijite, ca în tot timpul să-și găsească hrană suficientă, oaia fiind pretențioasă; apoi oierul trebuie să-și facă singur mâncarea, ceea ce în vremuri ploioase e foarte greu. Viață expusă, fiindcă în câmp poate întâlni ori când oameni răi, care pentru un lucru de nimic, — că l-a lătrat un câne, că i-s'a încălcat un loc etc. — este expus la certuri, pagube bănești și foarte multe neplăceri. Luat oieritul ca sursă de câștig, în starea de azi abia se acopere cheltuielile. E însă de admirat rezistența la care se expun cu turmele în mijlocul câmpului, prin viscoalele iernei; greutatea de a hrăni, drumurile de sute de Km. parcurse după zile și nopți în șir, oboseala, praful, nedormirea, a acestor oieri, atât primăvara cât și toamna, prin deplasările din șesuri la munte și viceversa.

Impune rezistența acestor oameni, cari nu cunosc limita greutăților și cari de mici copii duc această viață din greu, pe orice fel de timp! Cine n'a văzut turme de oi deplasându-se în toiul iernei, sau străbătând șosele cu noroaie pe timp ploios ziua și în nopțile neguroase? Această rezistență în fața intemperiilor, de la care oierii nu dau înapoi, m'a pus în fața unei probleme!

Ce ar putea fi satele de oieri coloniști împinse până spre frontiere, sau în locuri aproape, unde terenul să fie de așa natură, ca să se poată face crescătorie de oi țigăi, spance etc., cari să nu se mai transporte la munte? Din aceste sate colonii turmele se vor trimite pentru pășune încă sute de Km., acolo unde se va găsi, că e convenabil. Oierii beneficiind de dispozițiile legii agrare relativ la colonizări, vor putea da lotului destinație în sensul oieritului, cultivând lucerniere, sau alte plante pentru furaj, saele etc. Satele împinse așa departe, vor înflori sub

hărnicia femeilor muntence, bune gospodine. Țeseturile și costumele vor fi o frumusețe în mijlocul îmbrăcăminte de stambă, care a inundat câmpul. Satele simțindu-se izolate, se vor întrece în înmulțirea oilor, precum și ajutorarea reciprocă între indivizi. În special în Dobrogea și Basarabia, unde populația e mai rară și terenurile băltoase — exemplu bălțile Dunării — să se găsească porțiuni, cari să se dea ca islazuri acestor sate colonii de oierit, cari cu sprijinul neprecupețit al statului în această direcție, peste câțiva ani vor fi o avere a țării. Indrumarea oieritului în aceste terenuri improprii altor venituri și studiată chestiunea de specialiști în sensul sănătății, sau a rasei ce convine în terenul bălțos, sunt sigur, că se va găsi o sursă de câștig de pe urma căruia vor trăi mii de oameni, vor putea să-și desvolte gospodăria și vor munci pe loc în ramura lor, dispensându-se de drumurile făcute de două ori pe an, din șes spre munte și invers, cari drumuri cer săptămâni și luni de zile cu tot felul de nemulțumiri. Satele colonii vor întreține nealterată limba și obiceiurile, așa cum se constată, că s'a păstrat până azi. Vor progresa foarte repede, căci vor fi mereu populate prin venirea a noi oieri în aceste regiuni, unde crescătoria se face mai în tihnă și de care progres Uniunea Oierilor va fi obligată să se intereseze și să intervină pentru ameliorarea nevoilor. Impozitele să fie aplicate mai cu indulgență, pentru a nu îneca dezvoltarea. Punându-se interes socotesc, că după câțiva zeci de ani aceste sate cu un naționalism desăvârșit, vor forma un punct de sprijin între minoritari, un avantpost neînduplecat, infipt adânc, ce nu va fi îndoit de nici o furtună, purtând cu mândrie stigmatul satelor de unde au emanat.

(Va urma)

Gh. Lăzărescu

Cenzor U. O.

Com. Tîterlești-Mehedinți

Actualitate.

Văzând bine că-mi lipsește
Tot ce la om trebuiește:
Copii să'mbraci și hrănești
Trebuie ca să slujești!
La stăpân treabă vei face,
Nu poți tot pe cum îi place.
Vrei să faci pe cât mai bine,
Stăpânului nu-i convine!
Mulți servesc, dar fiecare,
Mintea în felul său are:
Unii știu vorbă să facă
Ca stăpânului să placă!
Unul tace și înhite,
Altul ia pe dinainte,
Unii râd batjocoresc,
Alții mai mult ocărăsc!
Unii să se facă buni
Mai pârăsc, spuind minciuni!
De multe ori pe stăpânul
Il mai umple și veninul,
Care de-i suferitor,
Stând mai calm și gânditor
Ar putea singur găci,
Cum se hrănesc oamenii!
Căci de multe ori se'ntâmplă,
Unul fără vină multă,
Ca să fie dojenit
De stăpân și obrăzit.
Insă cel ce-i vinovat
Iși face coada colac

Și cu-ale sale cuvinte
Pe stăpân îl ia de minte
Că totul ce s'a făcut,
Treaba celui priceput!
Unii sunt cari se hrănesc
Ori în ce parte pornesc,
Iar altul de capul său
Nu se pricepe făr' rău!
De când cioban m'am băgat
Peste-așa oameni am dat!
Nu-i laud nici nu-i hulesc,
Pe ei nu mă năcăjesc,
Că Dumnezeu a lăsat
Pe sărac și pe bogat,
Unul să povățuiască,
Altul slujba să'mplinească,
Căci bucașica de pâine
Nu și-o câștigă oricine.
Cel bogat strânge avere,
Dar nu-i pentru el avere,
Ci pentruca să hrănească
Gloata ce vrea să trăiască,
Căci fiecare când mor,
Se îngroapă trupul lor!
Pentru toți Dumnezeu are
O egalitate mare,
Iar la ceruri e credința
Pentru cei ce-și dau silința;
Acolo pe rău și bun
Dumnezeu este stăpân!

NICUNAR.

A sunat deșteptarea...

A sosit timpul să ne unim și noi încă mai trăim în neînțelegeri.

Suntem pe marginea prăpăstiei și nu o vedem. Un pas dacă-l mai facem greșit este greu de îndreptat, ba aproape imposibil.

Vedem și ne dăm seama destul de bine, că oieritul a stagnat de câțva timp și că vechea și solida sa bază se clatină sub lovitura vitregă a timpurilor și sub ignoranța în care trăim.

Suntem ca un falnic și bătrân brad, care sub povara greoaie a anilor se clatină scârțîind jalnic la puterea vijelioasă a vântului — parcă ar cere ajutor dela tovarășii dimprejur sub ale cărui aripi a crescut.

Oare, păstoritul din ziua de astăzi nu se aseamănă cu bătrânul brad, care secole întregi a văzut lumina soarelui și a prosperat în voe în libera natură și acum este neputincios? — Oare, oieritul în timpurile cele vechi când lumea era mai rară, locuri de pășunat mai multe, cerințe și nevoi mai puține, nu avea o prosperare și o dezvoltare înfloritoare? — Oare sub aripa noastră și la adăpostul nostru n'au profitat alții, nu s'au îmbogățit alții, cari vin și le dăm produsele noastre pe un preț de nimic.

Gândiți-vă la toți acei străini, cari vin în fiecare primăvară și ne speculează, dându-ne prețuri de bătaie de joc, iar noi ca unii ce încă nu suntem pătrunși de spiritul de solidaritate și frăție, facem fiecare cum ne taie capul, dându-le lâna și laptele pe prețuri impuse de ei. Le facem toate acestea, pe pielea noastră! O să vedem noi puțin mai târziu urmările, când străinul va tăia în carne vie. Cuțitul încă n'a ajuns de tot la os, dar când va ajunge atunci înzadar ne vom mai deștepta, căci porțile le vom găsi închise.

Nu știți, că este o vorbă românească „al tău te duce la râpă dar nu-ți dă drumul, pe când străinul din ce ești mai afund, mai rău te afundă.“ Deci cu asemenea stare de lucruri zilele ne sunt numărate.

Oare, nu trăim și noi ca acel brad ultimile zile din cauza speculanților, care s'au adăpostit și s'au înfruptat din produsele noastre câștigate cu atâta amar și necaz?

Dar se pune întrebarea? După atâtea necazuri și timpuri grele pe cari nu le mai putem suporta, nu s'a găsit nimeni ca să sune deșteptarea și să ne îndrepte pe o cale nouă?

Răspunsul este ușor de dat și putem spune cu toții, că deșteptarea a sunat, căci dacă nu suna, cu adevărat am trăi ultimile ceasuri. Dovada unor noi timpuri ce se oferă oieritului și dovada unui sprijin sigur și puternic pentru interesele noastre a fost congresul dela 21 Noembrie 1935.

Se prevăd realizări sigure și frumoase, datorită înființării „Uniunii Oierilor din întreaga țară.“ Asupra a două lucruri vreau să revin, cari după părerea mea lasă încă mult de dorit! In primul rând, mulți dintre noi nu înțelegem rostul și scopul acestei Uniunii a oierilor și în al doilea rând sunt desbinările și neînțelegerile ce există chiar între oieri, fapt care este demn de plâns și care oferă străinilor prilejul, să profite depe urma noastră. — S'a hotărât ca pentru buna mergere și prosperare a Uniunii să se formeze în fiecare comună de oieri câte o Reuniune a oierilor!

Ei bine, la formarea comitetului acestor Reuniuni se observă mari neînțelegeri și toate acestea provin din lipsa de solidaritate dintre noi și din cauza că la alegerea acestor membri ai comitetului intervin și interese și neînțelegeri personale.

Fraților, cât timp vor dăinui aceste neînțelegeri, chiar între noi oierii, cari suntem frați cu toții și ținem aceleași

idealuri, nu vom progresa, ci din contră vom da înapoi. — În acest caz zadarnică este chemarea și zadarnică va fi osteneala celor, cari vreau să ne unească. Siliți-vă deci și înțelegeți rostul acestei Uniuni, care prin însuși cuvântul său ne spune care este dorința noastră! Rostul Uniunii este să ne unim cu toții, fiindcă numai uniți vom învinge!

Când pășim către această țintă, către care tindem toți oierii, să lepădăm și să uităm toate neînțelegerile și toate interesele personale dintre noi, căci numai așa putem ajunge scopul.

Deci la alegerea acestor membri ai comitetului să nu intervină interese personale, ci să se aleagă persoane demne de misiunea, care li-se încredințează, după cum demn este scopul Uniunii!

Închei articolul meu cu speranța, că cele spuse vor da roade, pătrunzând în inima fiecăruia și rugând pe bunul Dumnezeu să ne dea sănătate și să ne ajute să mergem cu toată convingerea pe noul drum deschis, care va fi realizatorul dorințelor noastre și sprijinul tuturor.

Jinaru Iv. Adam
Vaideeni-Vâlcea

Atențiune oieri!

MOTTO:

Precum lumina luminează în întuneric,
așa să se lumineze sufletul vostru oie-
rilor, de cuvântul aceluia, care a pornit
pe calea adevărată a izbânzii și feri-
cirii breslașilor oieri.

Timpul așteptat de toți, în tăcerea suferințelor a sosit pe neașteptate! Păharul amărăciunii s'a umplut, iar din plaiurile județului Sibiu, comuna Poiana se ridică singurul om, învățător N. Muntean, factorul cultural la sate, care prin curajul și iscusința sa face ca pe frontispiciul epocii, plină de mizerie, să întroneze: dreptatea ce li-se cuvine breslașilor oieri!

Suferințele au sucombat și ziua de mâine surâde, ca o zi de primăvară! O mare luptă trebuie dată alături de „U. O.” și odată cu aceasta viața noastră reinviază precum florile la ivirea soarelui își înalță tulpinile către Cel ce dă viață. Nevoile vor înceta, căci ceea ce s'a pornit dintr'o inimă curat românească, pentru alinarea durerilor înmulțite ale breslașilor oieri, — cari deși suferă n'au zis nimic și chiar dacă și-ar fi răcit careva gura nu era ascultat — va avea răsunet în inimile românești! Astăzi este momentul ca să deschidem urechile; astăzi durerile noastre își au ecou în inima unui singur om, care și-a luat toată răspunderea, că va lupta pe toate căile ca oierii să-și revină în branșa lor.

Singurul om, care s'a găsit să formeze o Uniune cu scopul ca soarta noastră să se'ndrepte pe căi mai bune este dl Muntean!

Să ne unim dorințele și să luptăm căci:

*Munteanu știe bine
Că oierii sunt în stare
Să pornească cu frăție
Și la gânduri și la fapte.*

Și când toți dela cel mic și până la cel mare vom lupta, putem zice:

*In a noastră Uniune,
Ce e scrisă pe vecie,
Să așteptăm ziua de mâine
Că ne-aduce bucurie.*

D. Nacea

Președinte de onoare, al
Reuniunii Băbeni.

Pagina Reuniunilor

Oierii din comuna Băbeni-Bistrița s'au organizat, înființând în ziua de 28 Decembrie 1935 Reuniunea oierilor din numita comună.

Tot atunci s'au constituit alegându-și următorul comitet :

Președinte de onoare: D. D. Nacea, învățător
Președinte: D. P. Iosif, oier
Vice-Președinte: N. I. Modoi, oier
Secretar: Pavel N. Barbu, contabil coop.
Casar: Ion M. Dănuleț, oier
Bibliotecar: Nic. M. Dănuleț, „

Membrii:

Pavel P. Zarioiu, oier	N. P. S. Niculcea, primar
Ion P. Zarioiu, „	Alex. Săraru
Pavel D. Bogdan „	Alex. Gavrilă
D. Nacea, oier	Pavel T. Ștefănoiu
Nic. V. Gr. Bărbuși	Pavel P. Iosif
Nic. D. Bogdan	Nic. N. P. Barbu
D. F. Bârzan	Adam I. Modoiu
Ion N. Barbu (Terente)	Ion F. Davidoiu

Cenzori:

Pavel Zarioiu	D-tru D. Ștefănoiu	Ștefan Grosenoiu
Pavel Gr. Iosif	Pavel P. Ștefănoiu	N. I. P. Niculescu

Dorim Reuniunii oierilor din Băbeni-Bistrița, județul Vâlcea, să aibă spor în munca pentru ridicarea oierilor și progresul oieritului.

Conducătorilor Reuniunii, comitetului și cenzorilor le cerem înțelegere și dragoste pentru cauza sfântă ce au primit să reprezinte cu cinste și demnitate.

— — —

Producțiunea teatrală aranjată a 2-a zi de Crăciun de Reuniunea oierilor din Poiana-Sibiului, a avut deplin succes moral și material.

— — —

Comitetul Reuniunii oierilor din Poiana-Sibiului s'a întrunit în ședință în ziua de 1 Ianuarie 1936.

Cu această ocazie s'au aprobat socotelile producțiunii teatrale de a 2-a zi de Crăciun, socotelile Reuniunii pe anul 1935 și bugetul pe 1936.

— — —

În ziua de 1 Ianuarie 1936 Reuniunea oierilor din Poiana-Sibiului și-a ținut a XIII-a adunare generală.

Secretarul Reuniunii, D-l Ilie Muntean, a prezentat un documentat raport despre activitatea Reuniunii în anul 1935, arătând ce s'a înfăptuit din punct de vedere strict oieresc, cultural, social, național și creștinesc.

S'au primit membrii înscriși în decursul anului 1935, s'au aprobat socotelile Reuniunii și bugetul. S'a luat la cunoștință raportul cenzorilor și s'a votat cuvenitul absolutor Comitetului și Cenzorilor, pentru gestiunea lor pe anul 1935.

— — —

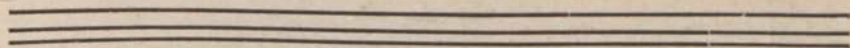
În Secția femeilor a Reuniunii oierilor din Poiana-Sibiului s'a mai înscris:

D-na Maria Stan Muntean, 379.

— — —

Directorul revistei, Dl Nic. Muntean, președintele U. O., invitat de oierii din Covasna jud. Treiscaune, a fost în ziua de 12 Ianuarie crt. în mijlocul lor.

În numărul depe Februarie vom face o dare de seamă în legătură cu sărbătoarea oierească din această zi, în Covasna.

INFORMAȚIUNI

După cum am anunțat, U. O. a tipărit în 2000 exemplare cartea „Noui zări pentru oieri și oierit” scrisă de dl Nicolae Muntean.

Această carte tipărită pe hârtie albă bună, cuprinde în 88 pagini: Cuvânt înainte, Congresul nostru, toate rapoartele făcute congresului din 21 Noiembrie 1935 de dl Nic. Muntean președintele U. O., Statutul Reuniunilor, Statutul U. O. și lămuriri pentru organizarea oierilor.

Câte un anume număr din această carte s'a trimis multor Reuniuni și comune de oieri.

Prețul unei cărți este de Lei 20.—

Fiecare oier își va cumpăra această carte în care se cuprinde tot programul de luptă pentru ridicarea oierilor și progresul oieritului.

Păcat să lipsească din casa vre-unui oier!

Se poate procura dela U. O., Poiana-Sibiului.

Primum să publicăm următoarele :

Doi dintre locuitorii Băbeni, actualmente crescători de oi s'au prezentat la ocolul silvic Cotmeana jud. Argeș, să învoiască oile. Răspunsul, care a fost? Iată-l:

Șeful ocolului i-a învoit, auzind inspectorul la fel a fost de aceeași părere, însă directorul dela Regiunea Pitești le spune următoarele :

„Nu se învoiesc oile ; dacă nu le puteți ținea tăiați-le“.

La ieșire au fost înjurați.

Așa înțeleg mulți din cei sus cocoțați, nu prin merite pentru binele țaranului, ci altele să vorbească cu cei în a căror slujbă sunt puși!

Sentință scurtă: „Tăiați-le“! Urmarea: Puteți pieri și voi!

Nu credem, că directorul Regiunii Pitești cunoaște istoria oierilor și e conștiiu de importanța oieritului și ne îndoim că prin vinele lui curge sânge românesc!

Va veni timpul, când oameni cari și-au uitat de sine vor fi treziți la realitate.

Pentru dl director al Regiunii Pitești pot să nu mai trăiască oi și nici oieri, leafa să meargă!

Oierii și oile put, așa-i dle director!

Am primit pentru biblioteca noastră, dela Revista „Idea“ București IV. Str. Popa Soare 69, cartea: Organizarea fericirii de Paraf loval traducere de P. Mușoiu.

Mulțumirile noastre.

Ziare și reviste primite: „Isus Biruitorul“ Sibiu, „Ardealul“ Brașov, „Glas românesc în regiunea secuizată“ Odorhei, „Țarina“ București, „Idea Națională“ Buzău, „Plugarul“ Brăila, „Foaia Plugarului“ Constanța, „Lumina Satului“ Grumăzești, jud. Neamț, „Foia“ București, „Sănătatea“ București, „Drum nou“ București, „Luceafărul“ Sibiu, „Revista crescătorului de animale“ București, „Plaiuri Săcelene“ Satulung, Brașov.

Am primit câte 100 lei în contul abonamentului :

JUD. BIHOR. Oradea: Lt.-Colonel Ion Georgescu.

JUD. DOLJ. Com. Băilești: Ilie Oprean.

JUD. ROMANAȚI. Com. Celei: Preot Florea I. Diaconu.

JUD. SIBIU. Com. Mercurea: Cornel Georgescu, avocat.

Com. Poiana-Sibiului: Virgil Georgescu, inv., Nicolae Iovan 293, Ioan Prodan 583, Ion Muntean 789, Ion Lal 1282, Ion Ghișe 994, Dumitru Ban 881, Constantin Olariu 1173, Traian Oprean 1013, Stan Muntean 379, Nicolae Ban 1029, Dumitru Șerb 340, Constantin Rodean 578, Nicolae Iancu 626, Ioan Șerb 366 și Ion Dobrotă 851.

Banca „Păstorul“ (500).

Orașul Sibiu: Hugo Bauman, medic veterinar.

JUD. TREISCAUNE. Com. Covasna: Gheorghe Gh. Papuc, Constantin C. Furtună, Nicolae I. Furtună, Dumitru I. Furtună, Nicolae N. Furtună, Ion Costea Vrânceanu, Nicolae Sandulea, Pavel Sandulea, Dumitru Sandulea, Nicolae Timaru, Dumitru N. Oltean.

Plățiți-vă abonamentul !

DI Nicolae Muntean, Președintele U. O. mulțumește pe această cale tuturor Reuniunilor și stimatorilor pentru bunele urări de Anul nou și-i asigură pe toți, că va munci neconținut pentru triumful cauzei oierilor.

„STÂNA“

REVISTĂ PROFESIONALĂ ȘI DE CULTURĂ
ORGAN AL OIERILOR DIN ÎNTREAGA ȚARĂ

Director: **NICOLAE MUNTEAN**
